

NAGY KOPPÁNY ZSOLT

Maja Mihajlovna Pliszeckaja halála

Hajnalban mondta be a rádió
fél füllel hallgatta
sietett
el ne késsen az iskolából
bár egy takarító nem tud elkészni
de akkor is
de akkor sem

Kapkodva öltözött
különösen hideg ez a május reggel
kedve nem volt
se jó
se rossz

Visszament pisilni
napok óta székrekedése van
sajnos

Amint kilépett a blokkból
rágyújtott

Pontosan tudta
hol kell rágyújtania
hogy sem sietve
sem mérlázva
csak egyenletes tempóban
éppen elérjen az adóhivatal előtt álló
utcai fémtálcáig
amelyben tucatnyi
rosszul elnyomott
cigi füstölgött már

Most sem volt másként
Elnyomta a csikket
és tovasietett

Rossz fényű
energiatakarékos
lámpák fényénél
robotoltak
és vakoskodtak az
emberek

Az előtte álló napra nem gondolt
nem szokott

Maja Mihajlovna Pliszeckajára gondolt

Balett-táncos volt
úristen

Minden idők egyik leghíresebb táncosnője
ő még sosem hallott róla
és akkor tessék
ma reggelre meghal

Nem sírt
amikor meghaltak a szülei
nem sírt
mikor elvált a férje
és előtte sem sírt
túl sokat

Most mégis valami belülről
felöklelte a gyomrát

De nem tört ki zokogásban
Ahhoz már öreg volt

Letörölte a könnyeit
és futni kezdett
hogy elérje a villamost

Mikor a nedves folyosón
az igazgató úr
a seggére csapott
már jókedve volt
és ugyanolyan kedvesen
kacagott neki
mint szokott

Kétségbeesetten keresem

1. Talán jobb is így

Kétségbeesetten keresem
azokat a pillanatok a múltamból
amikor még nem szorongtam

De úgy tűnik
én mindig szorongtam
alig találok ilyet

Pontosabban mindössze egyet

Tizedikes lehetek
nagyanyáméknál vagyok
nyáron
dolgozgatok a ház körül
de nem sokat
délben ebéd után
mindig ledől mindenki
pihenni

Meleg van
nincs más mit tenni
Kedvem nem sok hozzá
így teszek én is

Egy könyvet hoztam magammal
Krúdy Gyula *Francia kastély*
és egy kazettát a walkmenembe
Tom Waits *Into the Great Wide Open*

A takaró hűvös
kellemes
felváltva olvasok
és hallgatom az albumot
egész délután

Nincs tét
nincs felelősség
csak maradéktalanul jól érzem magam.

Szeretnék visszamenni oda
talán az egyetlen boldog pár óra
volt az életemből

Nem is boldog voltam éppenséggel
– ne essünk túlzásokba –
csak nem szorongtam

Ma már szinte elképzelhetetlen
paradicsomi
visszavágyott
elvesztett állapot

Szeretnék visszamenni
de pontosan tudom
hogy ha sikerülne is
nem lennék ismét boldog
és ment' a szorongástól

Nem, kicsit sem
inkább pánik lenne rajtam úrrá
hogy nem tudok
megváltoztatni semmit
ami jön
jönni fog

Kétségbeesnék
leizzadnék
nyüszítenék
míg bensőmet
éles kések szabdalnák

Sírnék
hogy megint elbaszom
és elbasznám

Talán jobb is így

Mindenképpen jobb így
nem szabad visszamenni

2. Kevés pontja van

Kevés pontja van az életemnek
ahova visszamennék
mert én mindig csak szorongtam

Talán a korai gyermekkort
az öntudatlanság éveit
és az 1. pontban jelzett nyári napot
kivéve

De nem
ez így nem
igaz

Mikor a gyerekek megszülettek
és az első hónapok velük
ott nem volt szorongás
csak boldog és nyugodt béke

Titkos féreg foga azért
rágott
ha jobban belegondolok
de nagyobb volt az öröm

Oda ha visszamehetnék
de nem lehet
már nem lehet

Pedig ezen kívül
nem szeretnék semmit

Nem akarok írói sikert
több testet
több lihegést
egészséget sem
valahogy eltelik

De oda
azokba a hónapokba
bármikor
vissza

Alighanem
– ha megvonom tehát a mérleget –
nem vagyok más
csak egy apa

Csak egy apa vagyok
ennyi volt az értelme mindennek
azt hiszem
írok egy regényt ezzel a címmel
mindenesetre